

NS Spravodaj

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1151

06.04.2025 (136)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Časť 17

Väzenie v Dánsku

Roskilde 1995

Keď som prvýkrát uvidel svoju izbu, bol som šokovaný. Prvé, čo som si všimol, bolo, že tam *nie je toaleta!* Bolo tam len umývadlo. To znamenalo, že som musel zazvoniť na izbovú službu vždy, keď som chcel použiť spoločný Ján. (Každý, kto ma aspoň trochu pozná, vie, že som plný BS. Preto musím naozaj často používať Jána!)

Druhá vec, ktorú som si všimol, bol plagát, ktorý tu pravdepodobne zanechal niektorý z predchádzajúcich hostí. Tej mladej dámy mi bolo veľmi ľúto. Bola taká chudobná, že si nemohla dovoliť žiadne oblečenie! Začal som ho odstraňovať, ale potom som si to rozmyslel. Možno by sa to ďalšiemu host'ovi páčilo. Bola predsa pekná.

Na druhej strane, bola tu malá posilňovňa, takže som pokračoval v posilňovaní.

Tento hotel bol malý a útulný. Personál a hostia sa čoskoro stali kamarátmi. Niekedy sme sa večer na niekoľko hodín navštívili. Dokonca sme si objednali pizu!

Jeden mladík mal prezývku "pirát". Pochádzal z významnej rodiny. Každopádne si jedného dňa pomyslel, že by mohlo byť "cool" vyhrať bezplatný pobyt v zariadení tohto typu. Urobil teda netradičný výber z finančnej inštitúcie. Potom si jednoducho sadol na schodíky pred domom a čakal na voľnú jazdu. Z nejakého

zvláštneho dôvodu čoskoro usúdil, že to nie je práve jeho šálka kávy.

Neskôr som v inom hoteli stretol *skutočného* piráta! Bol odsúdený za pirátstvo. Keď som to spomenul Christianovi Worchovi, okamžite to meno spoznal. Poznal ho od neho z predchádzajúcej návštevy hotela. Je to malý svet!

Ďalší hosť mal bohaté skúsenosti s cestovaním po Rusku. Vymenili sme si tipy na cestovanie.

Jeden zo zamestnancov mi povedal zábavnú historku. Pred niekoľkými rokmi jeden z hostí náhle opustil hotel bez zaplatenia účtu. O rok neskôr sa vrátil na návštevu k inému hosťovi, spoznali ho a presvedčili, aby zostal, kým nezaplatí.

V jeden výnimočný deň som za oknom počul hudbu. Bola to pieseň odboja! Niektorí prechádzali okolo s vysokou hlasitosťou, takže som ju mohol počuť. Táto ohľaduplnosť bola dojímavá.

Kodaň 1995

Tento hotel bol oveľa väčší. V mnohých ohľadoch bol krajší, ale stále tam nebola toaleta. Keď sme sa my, hostia, ráno prechádzali po veľkom nádvorí, videli sme na zemi roztrhané igelitové vrecká s hnedým bahnom. Zrejme ich v noci vyhodili z okien hostia so slabými črevami a citlivými nosmi.

Stretol som tu zaujímavého človeka. Špecializoval sa na produktovú líniu podobnú ohňostrojom. Mal veľký odbyť na Blízkom východe. Mal tipy na cestovanie v tomto regióne, ako aj v juhovýchodnej Ázii.

Tento hotel bol kedysi miestom popráv.

Bohužiaľ, môj pobyt tu netrval príliš dlho. Súkromným lietadlom ma previezli do ďalšieho hotela. Cestou mi ponúkli pivo. Spočiatku som ho veľmi nechcel. Potom som však podvolil, pretože som si uvedomil, že bude trvať dlho, kým si dám ďalšie. Z nejakého dôvodu som sa počas tohto letu cítil trochu vystrašene.

Najhoršie bolo, že tam nebola žiadna pekná letuška! Vôbec žiadna letuška! Len pol tučta mužov. Prirodzene, bolo to veľké sklamanie.

Všimol som si slabú ochranu a uvedomil som si, že by som mohol vtrhnúť do kokpitu a premôcť pilota. Na chvíľu som sa nechal zlákať. Takýto incident by mohol ľahko vyvolať medzinárodný incident. Rozhodol som sa však, že to neurobím. Nazvite to ješitnosťou alebo egom.

Môj proces pred dánskym najvyšším súdom o vydaní

Dejiskom tejto hernej šou je dánska obdoba Najvyššieho súdu USA. Tento súd

musí rozhodnúť o žiadosti Nemecka o vydanie vydavateľa amerických novín, konkrétne mňa.

"Prokurátor" sa zasadzuje za vydanie. Tvrdí, že predmetné noviny občas obsahujú materiály, ktoré porušujú zákony tejto krajiny.

Obhajoba uvádza tieto argumenty:

Po prvé, je otázne, či niečo v novinách skutočne porušuje dánske zákony. Aj keby to tak bolo, nie je to relevantné, pretože noviny vychádzajú v USA. Podľa amerických zákonov sú úplne legálne a výslovne chránené prvým dodatkom.

Po druhé, vnútroštátne právo zakazuje vydanie, ak je trest v cieľovej krajine oveľa prísnejší ako v tejto krajine. V Dánsku sa tento typ "priestupku" zvyčajne trestá len pokutou. Najdlhší trest odňatia slobody, ktorý bol kedy uložený, bol dva mesiace. V Nemecku je to však päť rokov!

Po tretie, vnútroštátne a medzinárodné právo zakazuje vydávanie v politických prípadoch. Existuje precedентný prípad. Muž obvinený z účasti na atentáte na egyptského prezidenta Anvara Sadata vydaný nebol. Dánsky najvyšší súd zamietol žiadosť o vydanie z dôvodu, že prípad bol "politický". Prípad, ktorý je dnes na dánskom najvyššom súde, je veľmi jasne čisto politický. Preto sa žiadosť o vydanie musí zamietnuť.

Kto vyhrá?

Dánsky najvyšší súd rozhodol v prospech vydania! Tvrdí, že prípad "nie je politický"!

Hlavné médiá v Dánsku túto paródiu oplakávajú. Prezrádza to zraniteľnosť krajiny voči tlaku zahraničných vlád.

Prečo sa to deje?

Dánsko sa dostáva pod silný tlak Nemecka. Vláda USA nerobí nič, aby tento tlak vyvážila. Práve naopak, predstaviteľ vlády USA verejne vyjadruje neutralitu USA! To je jasný signál, že USA nie sú proti vydaniu tohto vydavateľa amerických novín. Najvyšší súd sa teda vzdáva a prijíma politické rozhodnutie.

To vytvára veľmi nebezpečný precedens! Je to hrozba pre KAŽDÉHO Američana!

Uväznenie v Nemecku

Bol som taký obľúbený, že ma chceli všetky miestne hotely ako hosťa! V rokoch 1995 až 1999 som strávil štátom platenú dovolenku v štyroch rôznych zariadeniach.

Hotel #1A - Žalár Hamburg 1995

Keď pristálo moje súkromné lietadlo, bol som ohromený prijatím. Čakalo na mňa niekoľko vozidiel, aby ma odprevadili do môjho nového bydliska. Cestoval som v obrnenej limuzíne. K bezpečnostným opatreniam patrili aj náramky. Len pre mňa. Bol som dojatý, aj keď neboli práve štýlové a pripadali mi príliš tesné.

Naopak, ďalší hotel bol sklamaním. Bol tmavý a pochmúrny. Našťastie som tam zostal len asi jeden deň. Neskôr som sa dozvedel, že tam pred niekoľkými rokmi býval aj môj dobrý kamarát Christian Worch. V kruhu mojich priateľov sa vtipkovalo, že keby sme sa všetci zišli a porovnali si poznámky, pravdepodobne by sme mohli napísať knihu o *každom hoteli v krajine*. Dokonca ho aj ohodnotiť.

Hotel #1B - The Transit Hotel Hamburg 1995

Hoci išlo o samostatnú budovu, tento dočasný alebo tranzitný hotel sa oficiálne považoval za súčasť toho istého hotela. Bol rozhodne lepší ako hotel č. 1A, ale nebol ani zďaleka taký pekný ako prvé dva. Býval som tu asi mesiac.

Hotel #2 - Maximálna ochrana Hamburg

Bol to jeden z najzaujímavejších hotelov. Sprchovací kút v suteréne slúžil ako popravná komora.

Najdôležitejšie: mal najlepšie *jedlo* zo všetkých hotelov!

Nevýhodou bolo slabé vykurovanie.

Keďže viem, že mám rád pokoj a ticho, dostal som súkromnú izbu v *oddelení maximálneho pokoja*. Každý deň som vo svojej izbe strávil 23 hodín čítaním, písaním a cvičením.

Každý deň sa poltucet nás, špeciálnych hostí v tomto krídle, na jednu hodinu spoločne prechádzal po peknom nádvorí. Prirodzene, rýchlo sme sa stali kamarátmi. Keď sme v Ríme...

Jeden zo zamestnancov nás nazval *crème de la crème* hostí. To nám lichotilo!

Medzi mojich kamarátov na túre patrili:

* Blacky bol obchodník s korením s bohatými obchodnými skúsenosťami v

Kolumbii. V jeho príbehoch vyzeral americký Divoký západ ako nedeľná škola. Očividne bol veľmi dobre oboznámený s cestovaním po Južnej Amerike. Naše aktivity mali veľa podobností napriek odlišným produktovým líniam. Porovnanie poznámok o "opozícii", konkrétne o "presadzovaní práva", bolo veľmi poučné!

* Jeden mladý muž bol zberateľom vzácných známok. Jeho agresívna akvizičná technika takmer zabila konkurenta. Dokonca ani guľka do zátylku z bezprostrednej blízkosti nedokončila jeho dielo. V snahe byť nápomocní starší a múdrejší hostia zdôraznili dôležitosť *aspoň dvoch nábojov*.

* Istý obchodník s kožušinami si pod svojím domom vybudoval akúsi kobku na isté "zvrhlé" aktivity. Niečo sa strašne pokazilo. Výsledkom bol hrôzostrašný nález v sude s kyselinou.

* Ďalším bol bývalý agent komunistickej tajnej polície. Jeho samovražedný pakt s priateľkou bol úspešný len *napoly*. Skončila v kufri jeho auta. On sa zviezol sem.

* Iný starší muž láskavo vzal veľmi bohatého muža na nečakanú dovolenku. Potom sa dokonca ponúkol, že pomôže mužovej rodine zbaviť sa niektorých odporných vecí, o ktorých je všeobecne známe, že sú zdrojom všetkého zla.

Celkový počet smrteľných nedorozumení bol väčší ako počet ľudí v našom krídle.

Páchatelia dopravných priestupkov boli niekedy umiestnení do nášho krídla. Niekedy boli znepokojení spoločnosťou, ktorú držali. Jeden zo zamestnancov so smiechom spomenul, že aj jeho vlastná manželka bola znepokojená. V skutočnosti to bolo úplne bezpečné. Na rozdiel od chátry v bežnej populácii bola naša elitná skupina inteligentná a racionálna. Okrem toho, zabíjať bez dobrého dôvodu je nezdvorilé a zároveň zlé podnikanie!

Náš stravovací server býval v našom krídle, ale nechodil ani sa s nami nesprchoval. Väčšinu života strávil v hoteloch. Jedna prestávka medzi pobytmi v hoteli trvala len jeden deň. Zlá pani, ktorá ho vyzdvihla, sa mu zrejme pokúsila vnútiť! Ona sa okružkovala v jazere a on sa okružkoval späť v hoteli.

Jedného dňa ma "asistent prokurátora" a jeho asistentka nečakane navštívili v mojej izbe. Povedal, že hľadá nejaký list. Spomenul si, že ho videl už skôr, ale nejako mu unikol cez cenzor. (Nepodarilo sa mu ho nájsť. Neskôr som ho našiel a zničil.)

Kým prehľadávali moju rozsiahlu korešpondenciu, uvažovala som, že pred dvere zatiahnem svoju posteľ a zabarikádujem nás troch vo svojej izbe. Potom

som mu to plánovala povedať: *Najprv ma obviníte, že som terorista." Potom si sa hlúpo nechal dostať do tejto situácie! Môžem ti ľahko pomôcť dokázať tvoje teroristické tvrdenie... tým, že vás oboch tu a teraz zabijem!* - Samozrejme, v skutočnosti som to neurobil!

Po roku strávenom v tomto príjemnom prostredí som bol sklamaný, keď som sa dozvedel, že čoskoro odídem. Ostatní hostia ma utešovali.

Hotel #3 - Luxusný hotel Hamburg 1996 - 1997

Bol to jeden z najkrajších hotelov! Mal dokonca krásne nástenné maľby zo starých dobrých čias! Aj kúrenie bolo moderné, hoci samotná budova bola stará. Býval som na druhom poschodí, takže som mal pekný výhľad na krajinu. Dokonca aj na veterný mlyn!

Areál mal historický význam. Z okna som videl posledné budovy starého koncentračného tábora. Počas druhej svetovej vojny a po nej ho využívali *obe strany*. Samozrejme, nie v rovnakom čase. Aspoň nie v rovnakej *kapacite*. Striedali sa v úlohe *hostí* a *hostiteľov*. Otec môjho priateľa bol hostom.

Obzvlášť pekná bola posilňovňa. Musím sa priznať, že som občas trochu zlobil. Napríklad som sa opýtal iného kolegu, či by som mohol zistiť, či dokážem zdvihnúť rovnaké váhy. Potom som to robil JEDNOU rukou a tváril som sa, že som sklamaný, aký som na staré kolená slabý. Raz sa jeden mladík stal zvedavým a márne sa pokúšal zdvihnúť rovnaké závažia DVOMA rukami. Každopádne, jeden z mojich kamarátov, ktorí vzpierajú, sa neskôr objavil aj vo vedľajšom hoteli.

Keď boli maximálne nastavenia na posilňovacích strojoch pre mňa príliš nízke, jednoducho som prešiel na používanie len jednej ruky alebo len jednej nohy pri tom istom cvičení. V tom čase som už jeden stroj zlomil a na inom ohol oceľovú tyč.

Ostatní hostia boli skvelí chlapci. Nikto z nich mi nikdy nedal zabráť.

Prvýkrát po niekoľkých mesiacoch som mala v izbe dobré zrkadlo aj dobré svetlo. Keď som sa doň prvýkrát pozrela, prekvapilo ma, že sa na mňa pozerá škaredý starý kohút. V stene bola očividne diera. Pozeral som sa na niekoho vo vedľajšej izbe. Všetko to bol žart!

Jeden z hostí si privyrábal ako čašník. Povedal, že je to skvelé miesto na získanie drahých hodínok za veľmi nízku cenu. Niektorí noví hostia zrejme zúfalo potrebovali farmaceutické výrobky.

Po niekoľkých mesiacoch som sa dozvedel, že ma majú presťahovať do iného hotela. Nechcel som odtiaľto odísť. Ale čo môžem povedať. Je to len súčasť

bremena popularity.

Hotel #4 - Môj domov ďaleko od domova Hamburg 1997 - 1999

Moje prvé dva mesiace v tomto hoteli boli *veľkým sklamaním!* Veľká izba v kasárenskom štýle plná hluku, dymu a najhorších vecí sa podpísala na mojom zdraví.

Jeden zo starších zamestnancov mi pošepkal, že manažér hotela nie je mojím veľkým fanúšikom. Hádám bol len nespokojný s dlhým čakaním a vylial si to na mne.

Počas môjho pobytu v kasárňach mi jeden pestrý spolubývajúci rozprával nasledujúcu príhodu:

Vedel som, že ma ten blbec zradil, a tak som sa rozhodol pomstiť. Vošiel som do baru so samopalom. Namieril som mu ju na koleno a vybil som celý zásobník. Potom som vložil ďalší zásobník a vybil ho do druhého kolena. Potom som položil zbraň na stôl, sadol si a čakal na políciu. Môj právnik poukázal na to, že som zjavne mieril na jeho nohy, takže to nebol pokus o vraždu. Maximálny trest bol štyri roky. Dostal som DVA.

V čase, keď som počul tieto slová, som si odpykával štvorročný trest za vydávanie novín! V Amerike!

Trochu som si pohovoril od srdca s manažérom strednej úrovne, ktorý mal na starosti moje krídlo. Keď som mu oznámil, že sa chystám *jeho a jeho kolegov menovite nahlásiť svojim priateľom*, zbledol! Očakával som odvetu, ale v ten deň ani na druhý sa nič nestalo.

Potom prišiel do izby zamestnanec hotela a požiadal ma, aby som ho nasledoval. Na moje prekvapenie ma zaviedol do iného krídla hotela. Keď som vstúpil do kancelárie manažéra tohto krídla, povedal mi: *Presúvajú vás do môjho krídla. Všetko, o čo požiadate a čo mám moc splniť, splním!*

To je chlap!

Život v tomto krídle bol nekonečne lepší ako v tom baraku!

Keď som tam bol, nemecká televízia v tomto krídle dokonca natáčala scénu pre detektívku.

Neskôr ma presunuli do novopostavenej prístavby s úplne novými čistými priestormi. Na jar som niekedy videl kvitnúť malý stromček na súkromnom dvore hneď za mojím oknom. Okrem toho som mal stále toho istého milého chlapíka, správcu krídla.

Počas celej dovolenky som si dopisoval s priateľmi z celého sveta. Svoju

vdácnosť som prejavovala posielaním svojich (vkusných) fotografií nahého dieťaťa všetkým svojim kamarátkam v liste. Pod svoje meno som namiesto obvyklého "politický väzeň" uvádzal titul "sexuálny symbol a byrokrat".

Jedného dňa mi jeden z vedúcich pracovníkov náhle pohrozil, že proti mne podnikne formálne kroky. Prečo? Pretože som sa v liste jednému zo svojich právnikov označil za "politického väzňa". Trval na tom, že režim nemá žiadnych politických väzňov, preto toto tvrdenie bolo *ohováraním!*

Dosiahli sme kompromis. Zostal cenzorom mojich *publikácií*, ktoré *vždy skonfiškoval*. Ale môj milý správca krídla sa stal cenzorom všetkej mojej *korešpondencie*, ktorú *nikdy nekonfiškoval*.

Mimochodom, jedna z publikácií bola od skupiny na pomoc väzňom. Túto istú skupinu na pomoc väzňom, ktorá prežila studenú vojnu, neskôr *demokratický* režim *po* páde komunizmu zakázal!

V hoteli ma navštívilo mnoho priateľov a sympatizantov. Dokonca aj policajný kapitán vo výslužbe!

Samozrejme, mojimi favoritmi boli atraktívne mladé dámy. Raz tam so mnou sedeli TRI z nich. Volali sa Lisa, Uschi a Bärbel. Ostatní hostia v návštevnjej miestnosti mi závideli. Určite to bolo skvelé pre moje ego.

Vždy, keď sa naskytla príležitosť na malý bozk na šek, niekedy som sa zahral na hlupáka a pobozkal som mladé dievča na pery. (Bez jazyka! Žiadne ohmatávanie! Nechcel som pokúšať šťastie. Okrem toho boli tieto mladé dámy natoľko milé, že ma navštívili a zlepšili mi náladu. Nechcel som ich vystaviť krutému a nezvyčajnému trestu.) Bola by trochu v rozpakoch, ale nič by nepovedala. Niekedy môže mať to, že som stará baba, svoje výhody.

Veľmi ma potešilo aj to, že som sa konečne stretol s Christou. Táto Kühnenova dobrá priateľka zohrávala vedúcu úlohu aj v nacionalistickej organizácii na pomoc väzňom.

Nevyužíval som tu posilňovňu. Ale cvičil som vo svojej izbe. Moja denná rutina zahŕňala jednu sériu 150 klikov, 1 100 sedov a 2 500 hlbokých zhybov v kolenách.

Neskôr som dosiahol vrchol v polovici päťdesiatych rokov s 300 klikmi v *jednej sérii* každý deň. S posilňovaním som prestal už v polovici päťdesiatky. Dokázal som vytlačiť 150 libier.

Tiež som sa postavil na špičky, natiahol ruky do strán, vodorovne k podlahe, a 14 000-krát som zaťal a rozťal päšť. Len toto jedno cvičenie trvalo 45 minút. Nebol to žiadny problém. Mal som dostatok času na zabitie. Okrem toho, silné prsty sú užitočné v boji zblízka a pri lezení.

Okrem korešpondencie a cvičenia som veľa času venoval čítaniu. Väčšinou históriu a teoretickú fyziku pre laikov. Fascinoval ma mikrokozmos a makrokozmos. Jednou zo záhad, ktorou som sa zaoberal, bol počet atómov v známom vesmíre.

Vždy, keď som v nejakej knihe narazil na potenciálne užitočné čísla, zapamätal som si ich. Všetky výpočty som si robil v hlave, aby to nebolo príliš jednoduché. Nakoniec som prišiel na číslo 10 na 70th mocninu.

Ďalším problémom, ktorý ma zaujal, bola možnosť existencie inteligentného života na iných planétach. A čo je dôležitejšie, pravdepodobnosť akéhokoľvek zmysluplného kontaktu s nimi.

Ved' ktorá inteligentná a rozumná forma života by chcela mať niečo spoločné s ľuďmi? Na ich mieste by som to určite neurobil. A vy by ste chceli?

Samozrejme, pokračoval som v ďalších každodenných "mentálnych cvičeniach". Je ľahké, aby vám niekto zobral váš *fyzický* majetok, ale ťažšie je, aby vám ukradol to, čo *máte v hlave*. (Niekoľko mesiacov sa mi darilo ukrývať nejaké peniaze.)

Bohužiaľ, tento raj na zemi nemal trvať dlho!

V mladosti sme sa obaja s jedným z mojich bratov nešťastnou náhodou otrávil. Bol na jednotke intenzívnej starostlivosti. Hoci prežil, povedali mu, že dlhodobé následky ho jedného dňa môžu aj tak zabiť. Stalo sa, keď bol v strednom veku. Môj prípad bol menej závažný. Keď som však dosiahol *rovnaký vek ako* on v čase svojej *smrti*, zrazu sa u mňa začali *dramaticky prejavovať rovnaké príznaky!*

Bál som sa o svoj život!

Nakoniec ma odviezli do nemocnice na vyšetrenia. Keď prišli výsledky, navštívil som hotelového lekára, aby som si vypočul verdikt. Dlhو si prezerala správy. V tichosti. S veľmi vážnou tvárou. Potom mi povedala dve veci:

Najprv bolo všetko v *poriadku*.

Po druhé, *oficiálne odporúčala moje predčasné prepustenie zo zdravotných dôvodov*.

Hmh...

Vedenie hotela mi však láskavo *umožnilo zostať* aj tak. Dokonca *na tom trval*. Koniec koncov, ešte stále som mal vyše roka dovolenky, ktorú mi dlhovali.

V každom prípade som si povedal, že toto by mohla byť *tá dovolenka, ktorá sa naozaj nikdy neskončí*. Tak som za týchto okolností urobil jedinú logickú vec:

Napísal som posledné listy na rozlúčku svojim blízkym...

Život alebo smrť však neboli mojou najväčšou starosťou. Vedel som, že ak by som zomrel vo vládnom hoteli, moji kolegovia z disentu by nikdy neuverili, že to vlastne nebola *vražda*. To by mohlo vyvolať eskaláciu a skutočný terorizmus. To bolo to POSLEDNÉ, čo som chcel!

Samozrejme, spomenul som si aj na nasledujúci rozhovor, ktorý som viedol ešte v čase, keď som bol v krídle maximálneho pokoja hotela č. 4.

Z Nemecka neodídete živí!

Sie werden Deutschland nicht lebend verlassen!

Stojí priamo predou mnou. Pozerá sa mi do očí. Chvíľu študujem tvár muža, ktorý práve vyslovil tieto slová. Moje pátranie po akejkol'vek stope skrytého významu je márne.

Zdá sa, že to myslí smrteľne vážne!

Bolo by mi cťou, keby som smel zomrieť za dielo führera! Vzdorne vystrelím.
(*Es wäre eine Ehre für das Werk des Führers sterben zu dürfen!*)

Teraz je to on, kto je očividne prekvapený.

Naozaj? (*Wirklich?*)

Prirodzene! (*Natürlich!*)

Vyzerá sklamané. Potom sa otočí a odíde z miestnosti.

Rozmýšľam nad dvoma otázkami:

Po prvé: Myslel to naozaj vážne? Alebo len dobrý herec?

Po druhé: Ak a keď budem stáť tvárou v tvár svojim katom a budem vedieť, že ma od smrti delia len sekundy, aké by mali byť moje *posledné slová*?

Všetci raz musíme zomrieť. Chcem zomrieť dobre. Chcem, aby moja smrť niečo znamenala. Dúfam, že aj niečo dosiahneme. Keď sa pripojím k svojim predkom, chcem mať hlavu vztýčenú a pozrieť sa im do očí.

NSDAP/AO je najväčšia na svete Dodávateľ národnej socialistickej propagandy!

Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch

Stovky kníh v mnohých jazykoch

Stovky webových stránok v mnohých jazykoch

